

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 336

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 mai 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 429 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-3	pentru aplicarea Acordului dintre România și Republica Coreea în domeniul securității sociale, semnat la Seul la 11 septembrie 2008	9
Decizia nr. 431 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	3-4	Aranjament administrativ pentru aplicarea Acordului dintre România și Republica Coreea în domeniul securității sociale	9-10
Decizia nr. 463 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă	4-6	406. — Hotărâre pentru aprobarea Protocolului dintre Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei privind regulile de navigație pe apele de frontieră pentru mijloacele de navigație aparținând autorităților de frontieră ale României și Ucrainei, precum și modul de cooperare pe timpul executării pazei și supravegherii frontierei de stat româno-ucrainene, semnat la Iași la 22 octombrie 2009	11
Decizia nr. 477 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 și art. 35 alin. 2 teza finală din Codul familiei	6-7	Protocol între Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei privind regulile de navigație pe apele de frontieră pentru mijloacele de navigație aparținând autorităților de frontieră ale României și Ucrainei, precum și modul de cooperare pe timpul executării pazei și supravegherii frontierei de stat româno-ucrainene.....	11-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
373. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	8		
405. — Hotărâre pentru aprobarea Aranjamentului administrativ, semnat la București la 21 ianuarie 2010,			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 429

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Marc în Dosarul nr. 1.345./299/2008 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea excepției, expunând motivele de neconstituționalitate invocate în cauză.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

În replică, autorul excepției subliniază că agenții poliției rutiere nu probează faptele constatate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.345./299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Ion Marc în cadrul unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este neconstituțională, deoarece reglementează în domeniul legii organice și răstoarnă sarcina probei, conducând la anihilarea prezumției de nevinovăție. În acest sens, precizează că materia contravențională aparține domeniului contenciosului administrativ, care, potrivit art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție, este rezervat exclusiv legilor organice, neputând fi legiferat prin ordonanță simplă. De asemenea, autorul excepției susține că ordonanța criticată anihilează prezumția de nevinovăție și răstoarnă sarcina probei, întrucât „institue obligația presupusului contravenient de a-și proba nevinovăția”, ceea ce contravine prevederilor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Sectorului 1 București nu și-a exprimat punctul de vedere asupra excepției invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile autorului excepției, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit.d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

În opinia autorului excepției, actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (11) care consacră prezumția de nevinovăție, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 73 alin. (3) lit. k) potrivit cărora prin lege organică se reglementează în domeniul contenciosului administrativ, ale art. 115 alin. (1) care stabilesc că ordonanțele nu pot fi emise în domeniul legilor organice, precum și prevederilor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că asupra constituționalității Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, criticată în raport de aceleași dispoziții din Legea fundamentală și cu argumente similare, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa. În acest sens sunt, de exemplu, deciziile nr. 787 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 4 august 2008, nr. 349 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 6 noiembrie 2003, nr. 380 din 14 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 7 noiembrie 2003, și nr. 270 din 22 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 10 august 2004, a căror soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art.146 lit.d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Marc în Dosarul nr. 1.345./299/2008 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 431

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Sorin Crăciun și Societatea Comercială „Mirsor Trans” — S.R.L. în Dosarul nr. 11.060/231/2008 al Judecătoriai Focșani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.060/231/2008, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție invocată de Sorin Crăciun și Societatea Comercială „Mirsor Trans” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât se abat de la principiul legislației contenciosului administrativ, care prevăd posibilitatea alegerii competenței de către persoana contestatoare. Se creează astfel o discriminare

care constă în faptul că, în timp ce oricare alt reclamant din contencios administrativ — mai puțin petentul dintr-o plângere contravențională — are de ales și are posibilitatea să se adreseze instanței din reședința județului unde își are domiciliul, petentul din plângerea contravențională nu are acest drept, fiindu-i îngădit de dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Totodată, se creează și o veritabilă piedică în exercitarea liberului acces la justiție prin creșterea costurilor cu deplasarea.

Judecătoria Focșani apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriai în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”

Autorii excepției consideră că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1) privind liberul acces la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu prevederile Legii fundamentale invocate în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 813 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 18 octombrie 2007, Curtea, respingând excepția, a constatat că „textul de lege criticat nu îngreădește dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. Prin reglementarea criticată legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților

publice, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale”.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.128 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007, și prin Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, Curtea Constituțională a statuat că art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor „reprezintă o aplicare a principiului *specialia generalibus derogant*, în sensul competenței atribuite de art. 126 alin. (2) din Constituție legiuitorului, care poate institui, pentru situații deosebite, reguli speciale în ceea ce privește stabilirea competenței instanțelor de judecată și a procedurii de judecată”. Or, în cauza de față este criticată o ordonanță a Guvernului ce reglementează regimul juridic al contravențiilor, procedura aplicabilă fiind una specială, derogatorie de la normele dreptului comun, și nu procedura contenciosului administrativ.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Sorin Crăciun și Societatea Comercială „Mirsor Trans” — S.R.L. în Dosarul nr. 11.060/231/2008 al Judecătorei Focșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 463

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

excepție ridicată de Societatea Comercială „GFS Investments Romania” — S.R.L. în Dosarul nr. 13.962/299/2008 al Judecătorei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă partea Reemtsma Cigarettenfabriken GMBH, prin avocat Bogdan Vetrici-Șoimu, membru al Baroului București, care depune împuternicire avocațială la dosar, precum și note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă,

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate,

arătând că nu există motive pentru ca instanța de contencios constituțional să reconsidere jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.962/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „GFS Investments Romania” — S.R.L. într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate încalcă în mod vădit dreptul de proprietate, aducând acestui drept o limitare excesivă, nelegală, care nu poate concilia interesul particular cu interesul general. Totodată, arată că prevederile art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate, de vreme ce debitorul este supus unei proceduri de executare silită fără a avea cunoștință de aceasta și, în consecință, fără a putea să o conteste, înainte de a-și produce efectele.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că poprirea se realizează prin intermediul unei proceduri rapide pentru recuperarea creditului, prevederile criticate având ca finalitate asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu. Totodată, conform art. 399 din Codul de procedură civilă, împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare, debitorul beneficiind de toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi, supunând cenzurii instanței măsura dispusă, în cadrul unei proceduri contradictorii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, având următorul conținut: *„Poprirea se înființează fără somație, prin adresă însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 452, înștiințându-se totodată și debitorul despre măsura luată.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției.

Totodată, autorul invocă atât dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, cât și dispozițiile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.498 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 24 decembrie 2009, Decizia nr. 1.448 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 17 decembrie 2009, Decizia nr. 1.272 din 8 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 9 decembrie 2009, și Decizia nr. 336 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 octombrie 2004, Curtea a reținut că poprirea se realizează prin intermediul unei proceduri suplă și rapide în vederea recuperării creditului, dispozițiile criticate având ca finalitate tocmai asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu. În considerarea acestor rațiuni și pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres înființarea popririi, fără obligația somării prealabile a debitorului, însă în condițiile în care respectivul debitor are posibilitatea de a lua cunoștință despre înființarea popririi, textul de lege criticat nu lezează în niciun fel accesul liber la justiție sau dreptul persoanei la apărare și la un proces echitabil. Astfel, în temeiul art. 399 din Codul de procedură civilă, care prevede că împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare, debitorul beneficiază de toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi, supunând cenzurii instanței măsura dispusă, în cadrul unei proceduri contradictorii. Pentru aceleași considerente, prevederile criticate sunt conforme dispozițiilor constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „GFS Investments Romania” — S.R.L. în Dosarul nr. 13.962/299/2008 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 477

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 și art. 35 alin. 2 teza finală din Codul familiei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 și art. 35 din Codul familiei, excepție ridicată de Ioan Ștefan Octavian Crișan și Rozalia Crișan în Dosarul nr. 1.068/187/2008 al Judecătorei Beiuș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.068/187/2008, **Judecătoria Beiuș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 și art. 35 din Codul familiei.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Ștefan Octavian Crișan și Rozalia Crișan într-o cauză civilă ce are ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prin instituirea prezumției comunității de bunuri, pe de o parte, și a indisponibilității, pe de altă parte, sunt

încălcate grav garanțiile conferite proprietății private, cu atât mai mult cu cât egalitatea soților la care face trimitere art. 48 alin. (1) din Constituție nu vizează raporturile patrimoniale, ci relațiile sociale de egalitate a bărbatului cu femeia.

Judecătoria Beiuș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textele de lege criticate nu încalcă dreptul de proprietate al niciunui soț.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile de lege criticate nefiind de natură să încalce dispozițiile constituționale invocate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale. Invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheierea de sesizare, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 și art. 35 din Codul familiei. În realitate, astfel

cum rezultă din notele scrise depuse la dosar, autorii excepției critice doar prevederile art. 30 și art. 35 alin. 2 teza finală din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, având următorul conținut:

— Art.30: „*Bunurile dobândite în timpul căsătoriei, de oricare dintre soți, sunt, de la data dobândirii lor, bunuri comune ale soților.*”

Orice convenție contrară este nulă.

Calitatea de bun comun nu trebuie să fie dovedită.”;

— Art.35 alin. 2 teza finală: „*Cu toate acestea, niciunul dintre soți nu poate înstrăina și nici nu poate greva un teren sau o construcție ce face parte din bunurile comune, dacă nu are consimțământul expres al celuilalt soț.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 184 din 26 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 1 aprilie 2008, aceasta a reținut că legiuitorul român a instituit, prin dispozițiile art. 30 din Codul familiei, regimul comunității de bunuri a soților, ca o consecință firească a relațiilor personale izvorâte din căsătorie și ca o măsură legală de ocrotire a intereselor patrimoniale comune ale soților. Totodată, potrivit dispozițiilor alin. 3 al art. 30 din Codul familiei, se instituie prezumția relativă de comunitate a bunurilor soților, prezumție ce poate fi răsturnată de către partea care pretinde că este bun propriu. De asemenea, Curtea a constatat că bunurile comune pot fi împărțite atât în timpul căsătoriei, la cererea oricăruia dintre soți, prin hotărâre judecătorească, cât și la desfacerea căsătoriei prin divorț, cazuri în care instanța de judecată va stabili întinderea drepturilor fiecăruia dintre soți privind bunurile comune, ținând seama de contribuția fiecărui soț prin munca sa ori prin mijloacele sale la dobândirea și conservarea bunurilor comune.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea a apreciat că dreptul de proprietate este garantat, iar conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite de legiuitor.

Având în vedere toate aceste argumente, Curtea a constatat că dispozițiile criticate din Codul familiei nu contravin prevederilor referitoare la proprietatea privată din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 și art. 35 alin. 2 teza finală din Codul familiei, excepție ridicată de Ioan Ștefan Octavian Crișan și Rozalia Crișan în Dosarul nr. 1.068/187/2008 al Judecătorei Beiuș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

II. Cu privire la prevederile art. 35 alin. 2 teza finală din Codul familiei, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.215 din 11 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 9 decembrie 2008, reținând că alin. 2 teza întâi a art. 35 din Codul familiei reglementează prezumția de mandat tacit între soți, iar teza a doua a acestui alineat stabilește limitele acestuia în cazul actelor de dispoziție cu privire la bunuri imobile.

Curtea a observat că instituirea prezumției reglementate în teza întâi a textului de lege criticat are drept scop efectuarea cu mai multă ușurință a operațiunilor juridice de către soți în raporturile cu terții de bună-credință. Totuși, art. 35 alin. 2, în teza a doua, prevede expres o limitare a prezumției de mandat tacit în privința terenurilor sau a construcțiilor care, dacă fac parte din categoria bunurilor comune, nu vor putea fi înstrăinate sau grevate de niciunul dintre soți fără consimțământul celuilalt.

Curtea a reținut că rațiunea instituirii unei asemenea limitări legale se justifică prin importanța actelor juridice având un asemenea obiect, ce pot produce efecte însemnate privind comunitatea bunurilor. De aceea, valabilitatea unor astfel de acte juridice este condiționată de existența consimțământului expres al ambilor soți.

Având în vedere toate acestea, Curtea a constatat că prevederile criticate dau expresie competenței constituționale a legiuitorului de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate și nu sunt de natură să contravină dispozițiilor referitoare la proprietatea privată din Constituție. Curtea Constituțională a statuat în mod constant faptul că legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic legal pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, instituind limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat.

Totodată, Curtea a reținut că reglementarea unor limitări ale mandatului tacit între soți este în acord cu principiul egalității între soți, reglementat în alin. 1 al textului de lege criticat, potrivit căruia „*soții administrează și folosesc împreună bunurile comune și dispun tot astfel de ele*”.

Soluția și considerentele pronunțate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neexistând temeiuri care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind modificarea anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Valoarea de inventar a bunurilor imobile înscrise în domeniul public al statului la pozițiile nr. M.F. 35351 și 104868 se modifică potrivit datelor de identificare cuprinse în anexa nr. 1.

Art. II. — Numărul M.F. 147543 se modifică și se completează conform datelor de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. III. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru

aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

Art. IV. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul culturii și patrimoniului național,
Kelemen Hunor
Viceprim-ministru,
Markó Béla
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 14 aprilie 2010.
Nr. 373.

ANEXA Nr. 1

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor a căror valoare de inventar se modifică**

1. Ordonator principal de credite		4192812		Ministerul Culturii și Patrimoniului Național	
2. Ordonator terțiar de credite		4266766		Filarmonica „George Enescu”	
Nr. M. F.	Cod de clasificare	Denumire	Adresa	Valoarea de inventar (lei)	
35351	8.29.06	Clădirea Ateneului Român	Municipiul București, sectorul 1, str. Benjamin Franklin nr. 1—3	67.085.291	

1. Ordonator principal de credite		4192812		Ministerul Culturii și Patrimoniului Național	
2. Ordonator terțiar de credite				Centrul de Pregătire Profesională în Cultură	
Nr. M. F.	Cod de clasificare	Denumire	Adresa	Valoarea de inventar (lei)	
104868	8.29.06	Vila nr. 13 — Sinaia	Județul Prahova, orașul Sinaia, str. Aluniș nr. 11	201.200	

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale unui bun aflat în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național

Număr M.F.	Denumire	Descriere tehnică (pe scurt)	Valoarea de inventar (lei)
147543	Colecția „Donația Vasile Grigore — pictor și colecționar”	Colecție de obiecte de artă: pictură, ceramică, covoare, mobilier, lemn, porțelan — faianță, grafică, stampe, metal, icoane, obiecte de cult, sculpturi, artă decorativă, cărți, discuri; 2925 piese	1.187.664

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru aprobarea Aranjamentului administrativ,
semnat la București la 21 ianuarie 2010,
pentru aplicarea Acordului dintre România
și Republica Coreea în domeniul securității sociale,
semnat la Seul la 11 septembrie 2008

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele.

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Aranjamentul administrativ, semnat la București la 21 ianuarie 2010, pentru aplicarea Acordului dintre România și Republica Coreea în domeniul securității sociale, semnat la Seul la 11 septembrie 2008, ratificat prin Legea nr. 327/2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,
Mihai Constantin Șeitan
Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 28 aprilie 2010.
Nr. 405.

ARANJAMENT ADMINISTRATIV
pentru aplicarea Acordului dintre România și Republica Coreea în domeniul securității sociale

Autoritățile competente din România și Republica Coreea,
în conformitate cu alin. 1 lit. a) al art. 15 al Acordului dintre România și Republica Coreea în domeniul securității sociale,
semnat la 11 septembrie 2008 la Seul, denumit în continuare *Acord*,
au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Definiții

Termenii utilizați în prezentul aranjament administrativ au aceeași semnificație ca și în Acord.

ARTICOLUL 2

Organismele de legătură

1. Organismele de legătură menționate la alin. 1 lit. d) al art. 15 al Acordului vor fi:

a) pentru Republica Coreea, Serviciul Național de Pensii;
b) pentru România, Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale.

2. Organismele de legătură menționate la alin. 1 al prezentului articol vor conveni asupra procedurilor și formularelor comune necesare pentru aplicarea Acordului și a prezentului aranjament administrativ.

ARTICOLUL 3

Certificatul privind legislația aplicabilă

1. Dacă legislația unei părți contractante este aplicabilă potrivit oricărei dispoziții din partea a II-a a Acordului, instituția acestei părți contractante desemnată în alin. 2 al prezentului articol va elibera, pe baza cererii angajatorului sau lucrătorului independent, un certificat care să ateste că lucrătorul salariat sau lucrătorul independent este supus acestei legislații. Acest certificat va indica durata sa de valabilitate și va dovedi că lucrătorul salariat sau lucrătorul independent este exceptat de la aplicarea legislației privind asigurarea socială obligatorie a celeilalte părți contractante.

2. Instituția desemnată să elibereze certificatul menționat în alin. 1 al prezentului articol este:

a) în Republica Coreea, Serviciul Național de Pensii;
b) în România, Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale.

3. Instituția unei părți contractante menționată la alin. 2 al prezentului articol va furniza o copie a acestui certificat lucrătorului salariat sau lucrătorului independent, precum și angajatorului lucrătorului salariat și organismului de legătură al celeilalte părți contractante.

4. Pentru aplicarea alin. 2 al art. 6 al Acordului, instituția desemnată a unei părți contractante a cărei legislație continuă să se aplice va solicita consimțământul instituției desemnate a celeilalte părți contractante, de preferință cu 60 de zile calendaristice anterior expirării perioadei inițiale a detașării.

5. Pentru aplicarea art. 10 al Acordului, instituția desemnată a unei părți contractante a cărei legislație continuă să se aplice va solicita consimțământul instituției desemnate a celeilalte părți contractante, de preferință cu 60 de zile calendaristice anterior datei începerii activității pe teritoriul celeilalte părți contractante.

6. După primirea consimțământului instituției celeilalte părți contractante, instituția desemnată a părții contractante a cărei legislație continuă să se aplice va emite certificatul privind legislația aplicabilă menționat la alin. 1 al prezentului articol.

ARTICOLUL 4

Procesarea unei cereri

1. Dacă organismul de legătură al unei părți contractante primește o cerere pentru o prestație în baza legislației celeilalte părți contractante, acesta va transmite fără întârziere cererea organismului de legătură al celeilalte părți contractante, indicând data la care cererea a fost primită.

2. Data depunerii cererii la instituția unei părți contractante va fi considerată ca fiind data depunerii cererii la instituția celeilalte părți contractante, cu excepția situației în care persoana a solicitat în mod expres ca acordarea drepturilor de către instituția unei părți contractante să fie amânată. În acest caz, prestațiile vor fi acordate de la data indicată de către solicitant, cu condiția îndeplinirii cerințelor legale.

3. Împreună cu cererea organismul de legătură al unei părți contractante va transmite de asemenea orice documentație disponibilă care ar putea fi necesară organismului de legătură al celeilalte părți contractante în stabilirea dreptului la prestație al solicitantului.

4. Informațiile personale referitoare la o persoană și menționate în cerere vor fi certificate de către organismul de legătură, care va confirma că informația este coroborată cu dovezi documentare. Tipul de informație căruia i se aplică prezentul alineat va fi determinat de comun acord de către organismele de legătură ale părților contractante.

5. Instituția unei părți contractante va trimite prin intermediul organismelor de legătură instituției celeilalte părți contractante formularul care indică perioadele de asigurare realizate în baza legislației pe care o aplică, împreună cu decizia luată. Transmiterea deciziei poate fi amânată până la primirea tuturor documentelor necesare de la persoana în cauză sau de la instituția celeilalte părți contractante.

6. Fiecare instituție va informa solicitantul cu privire la decizia luată. Notificarea deciziei va conține informații asupra modalităților și termenelor de contestare a deciziei.

ARTICOLUL 5

Luarea în considerare a perioadelor de asigurare realizate într-un stat terț

Perioadele de asigurare realizate în baza legislației unei terțe părți, menționate în alin. 3 al art. 12 al Acordului, vor fi luate în considerare la calcularea prestațiilor potrivit art. 13 al Acordului.

ARTICOLUL 6

Plata prestațiilor

Atunci când instituția unei părți contractante plătește prestații, rata de conversie va fi cursul de schimb valabil în ziua efectuării plății.

ARTICOLUL 7

Asistența administrativă

1. Dacă instituția unei părți contractante solicită asistență administrativă din partea instituției celeilalte părți contractante, care nu va fi gratuită, instituția celeilalte părți contractante va informa instituția primei părți contractante despre faptul că asistența solicitată nu va fi gratuită și va acorda o astfel de asistență numai dacă cele două instituții convin asupra termenului și modalității de rambursare a costurilor.

2. Dacă se solicită, instituția uneia dintre părțile contractante va acorda gratuit instituției celeilalte părți contractante orice informație și documentație medicală aflate în posesia sa, relevante pentru evaluarea invalidității solicitantului sau beneficiarului.

3. Dacă instituția unei părți contractante solicită ca o persoană aflată pe teritoriul celeilalte părți contractante care primește sau solicită acordarea de prestații în baza Acordului să fie supusă unei investigații medicale, această examinare, dacă este solicitată de respectiva instituție, va fi pregătită de către instituția celeilalte părți contractante potrivit reglementărilor pe care aceasta le aplică și pe cheltuiala instituției care solicită examinarea.

4. După prezentarea unei declarații detaliate de cheltuieli de către instituția unei părți contractante, instituția celeilalte părți contractante va rambursa, fără întârziere, orice sume datorate conform alin. 1 sau 3 ale prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Schimbul de date statistice

Organismele de legătură ale părților contractante vor face anual schimb de date statistice cu privire la numărul de certificate emise în baza art. 3 al prezentului aranjament administrativ și cu privire la plățile acordate beneficiarilor în baza Acordului. Aceste date statistice vor include numărul de beneficiari și suma totală a prestațiilor, pe categorii de prestații plătite conform Acordului. Aceste statistici vor fi furnizate printr-un formular convenit între organismele de legătură.

ARTICOLUL 9

Intrarea în vigoare

Prezentul aranjament administrativ va intra în vigoare la aceeași dată ca și Acordul și va avea aceeași perioadă de valabilitate.

Semnat în două exemplare, la București la 21 ianuarie 2010, în limbile română, coreeană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul oricăror divergențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.

Pentru autoritatea competentă din România,
Mihai Constantin Șeitan,
ministrul muncii, familiei și protecției sociale

Pentru autoritatea competentă din Republica Coreea,
Jae-Hee Jeon,
ministrul sănătății, bunăstării și afacerilor sociale

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Protocolului dintre Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei privind regulile de navigație pe apele de frontieră pentru mijloacele de navigație aparținând autorităților de frontieră ale României și Ucrainei, precum și modul de cooperare pe timpul executării pazei și supravegherii frontierei de stat româno-ucrainene, semnat la Ialta la 22 octombrie 2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul dintre Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei privind regulile de navigație pe apele de frontieră pentru mijloacele de navigație

aparținând autorităților de frontieră ale României și Ucrainei, precum și modul de cooperare pe timpul executării pazei și supravegherii frontierei de stat româno-ucrainene, semnat la Ialta la 22 octombrie 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea
Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 28 aprilie 2010.
Nr. 406.

P R O T O C O L

între Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei privind regulile de navigație pe apele de frontieră pentru mijloacele de navigație aparținând autorităților de frontieră ale României și Ucrainei, precum și modul de cooperare pe timpul executării pazei și supravegherii frontierei de stat româno-ucrainene

Inspectoratul General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România și Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei (denumite în continuare *părți*),

având în vedere îndeplinirea prevederilor art. 11 din Tratatul dintre România și Ucraina privind regimul frontierei de stat româno-ucrainene, colaborarea și asistența mutuală în problemele de frontieră, semnat la Cernăuți la 17 iunie 2003 (denumit în continuare *Tratat*),

având în vedere principiile prevăzute în art. 29—32 și 111 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay la 10 decembrie 1982,

în dorința de a stabili regulile de navigație pe apele de frontieră ale mijloacelor de navigație care aparțin autorităților de frontieră ale României și Ucrainei,

tinzând spre perfecționarea colaborării autorităților de frontieră ale României și Ucrainei pe timpul supravegherii frontierei de stat,

au hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Pentru scopurile prezentului protocol, părțile folosesc următoarele definiții:

a) *autorități de frontieră*: din partea română — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră Române din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, structurile teritoriale ale Poliției de Frontieră; din partea ucraineană — Administrația Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei, organele teritoriale ale Serviciului

Frontierei de Stat a Ucrainei, detașamentele pazei maritime și detașamentele de grăniceri;

b) *mijloacele de navigație aparținând autorităților de frontieră ale României și Ucrainei* reprezintă navele și ambarcațiunile care aparțin Poliției de Frontieră Române, ce navighează sub pavilionul României și sunt inscripționate cu semne distinctive — Poliția de Frontieră, respectiv navele, șalupele și vasele de asigurare care aparțin Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei,

ce navighează sub pavilionul Gărzii Maritime a Serviciului Frontierei de Stat a Ucrainei și sunt inscripționate cu semne distinctive — BG (denumite în continuare *nave de frontieră*);

c) *ape de frontieră* reprezintă toate râurile, pâraiele, canalele și apele maritime, în limitele sectoarelor pe care trece linia frontierei de stat;

d) *situația de căutare* reprezintă situația în apele de frontieră ale statelor părților care necesită măsuri operative din partea autorităților de frontieră.

ARTICOLUL 2

În conformitate cu legislațiile naționale ale statelor părților și în limitele competențelor lor, părțile realizează cooperarea pe direcțiile:

a) combaterea trecerii ilegale peste frontiera de stat a statelor părților a persoanelor, armamentului, muniției, drogurilor, precum și ocrotirea mediului;

b) coordonarea acțiunilor pe timpul supravegherii frontierei de stat a statelor părților;

c) schimbul de informații specifice supravegherii frontierei de stat, precum și ocrotirii mediului și a resurselor naturale;

d) schimbul de experiență pe linie operativă, de pregătire și logistică.

ARTICOLUL 3

1. În sectorul navigabil al fluviului Dunărea, navele de frontieră au dreptul de a naviga pe șenalul navigabil principal, indiferent de traseul liniei frontierei de stat.

2. Navigația navelor de frontieră în alte sectoare ale apelor de frontieră ale statelor părților poate să se desfășoare numai în apele de frontieră ale statului părții sub pavilionul căreia navighează nava de frontieră, iar dincolo de linia de frontieră, doar cu acordul părților.

3. Pe timpul navigației în apele de frontieră ale statelor părților, navele de frontieră respectă Regulamentul de navigație pe Dunăre și căi navigabile interioare, pentru fluviul Dunărea, și Convenția referitoare la Regulamentul internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare și alte tratate internaționale care reglementează navigația la care statele celor două părți sunt parte.

4. Navele de frontieră care navighează pe timp de noapte au aprinse luminile specifice, precum și luminile de recunoaștere: pentru partea română — lumina albastră, iar pentru partea ucraineană — lumina verde.

5. Modul de realizare a legăturii vizuale și radio, frecvențele radio și indicativele vor fi stabilite de autoritățile de frontieră, în decurs de o lună de la intrarea în vigoare a prezentului protocol.

6. Armamentul de la bordul navelor de frontieră se folosește doar în apele propriului stat, în conformitate cu legislațiile naționale ale statelor părților.

7. Îndreptarea armamentului de la bordul navelor de frontieră către statul vecin este interzisă.

8. Armamentul de la bordul navelor de frontieră trebuie să fie orientat în planul diametral al navei și acoperit cu huse.

9. Pe timpul navigării în apele de frontieră ale celui alt stat este interzis să se dea semnalul alarmei de luptă sau să se efectueze exerciții militare.

ARTICOLUL 4

1. În cazul în care o navă de frontieră este implicată într-un caz de avarie sau incident de navigație în apele de frontieră ale statului celeilalte părți, nava de frontieră nu va putea fi reținută de către autoritățile aceluia stat.

2. Cercetarea evenimentului și dispunerea măsurilor corespunzătoare asupra comandantului navei de frontieră și/sau echipajului se desfășoară numai de către autoritățile statului căruia îi aparține nava, în conformitate cu prevederile dreptului internațional.

3. Cu privire la toate activitățile desfășurate în aceste cauze, se vor face informări prin intermediul împuterniciților de frontieră ai statelor celor două părți.

ARTICOLUL 5

Părțile desfășoară misiuni sincronizate în apele de frontieră, în baza planurilor comune, semnate de către împuterniciții de frontieră și aprobate de către împuterniciții de frontieră principali ai celor două state.

ARTICOLUL 6

1. Părțile acționează în comun pentru salvarea de vieți omenești în apele de frontieră potrivit standardelor dreptului internațional. Coordonarea acțiunii se stabilește conform principiului internațional „primul ajuns devine coordonatorul acțiunii”.

2. În cazul apariției situațiilor de căutare pe fluviul Dunărea, navele de frontieră desfășoară acțiuni corespunzătoare în partea lor a apelor de frontieră, despre care părțile se informează reciproc.

ARTICOLUL 7

1. Navele de frontieră nu vor lua măsuri coercitive împotriva oricărei nave care are pavilionul statului uneia dintre părți sau oricărei persoane care are cetățenia statului uneia dintre părți, atât timp cât se află în apele de frontieră ale statului celeilalte părți. Prezenta prevedere se aplică și în cazul navelor care au pavilionul unui stat terț și persoanelor care nu sunt cetățeni ai statelor părților.

2. În cazul în care navele de frontieră descoperă încălcări sau tentative de încălcare a regimului frontierei de stat, precum și dacă activitățile descoperite conțin indicii ale altor încălcări săvârșite sau care pot fi săvârșite în apele de frontieră ale statului celeilalte părți, atunci navele de frontieră ale statului acestei părți informează imediat autoritățile de frontieră ale statului celeilalte părți.

3. Față de nava de frontieră a uneia dintre părți, care se află în apele de frontieră ale statului celeilalte părți, autoritățile de frontieră ale celeilalte părți pot întreprinde măsuri doar în cazul solicitării autorităților de frontieră ale statului sub al cărui pavilion se află nava de frontieră. Această cerere va fi confirmată în scris în decurs de două ore.

4. Dacă o navă sau o persoană care are pavilionul/cetățenia statului uneia dintre părți încalcă legile interne sau există date potrivit cărora aceasta a încălcat legislația internă în apele de frontieră ale statului respectiv sau pe teritoriul acestuia și acea navă sau persoană trece în apele de frontieră ale statului celeilalte părți, cu scopul de a se sustrage controlului sau de a fugi de răspunderea penală sau administrativă, atunci navele de frontieră ale statului părții în ale cărei ape de frontieră s-a produs

încălcarea au dreptul de urmărire și subsecvent, oprire, control și reținere în apele de frontieră ale statului celeilalte părți, până la malul statului celeilalte părți sau malul ostroavelor aparținând statului celeilalte părți. Nava sau persoana reținută va fi condusă, în cel mai scurt timp, în apele de frontieră proprii și se va informa în scris (fax) în termen de maximum 24 de ore cealaltă parte despre acțiunea desfășurată. În mod obligatoriu urmărirea efectuată de nava de frontieră va trebui să înceapă din apele de frontieră proprii, atunci când și nava sau persoana urmărită se află în acestea. Această regulă se aplică în apele de frontieră fluviale.

5. În cazuri de forță majoră legate de siguranța navigației în apele de frontieră ale statelor părților sau în scopul acordării ajutorului medical de urgență, navele de frontieră au dreptul să intre în apele de frontieră ale celuilalt stat și să acosteze la mal, informând autoritățile de frontieră ale statului celeilalte părți cât mai repede posibil, pe toate căile de comunicații existente, obligatoriu cu confirmare scrisă în termen de două ore.

ARTICOLUL 8

1. În scopul aplicării prezentului protocol, schimbul de informații se realizează între autoritățile de frontieră ale statelor părților, în limitele competențelor, astfel:

a) pentru navele de frontieră care se află în apele de frontieră fluviale, prin aparatul împuternicitului de frontieră pentru sectorul respectiv al frontierei de stat;

b) pentru navele de frontieră care se află în apele de frontieră maritime, prin Centrul de Informare și Coordonare Burgas.

2. Autoritățile de frontieră se informează reciproc imediat despre:

a) descoperirea de nave care efectuează ambarcare/debarcare de pasageri, încărcare/descărcare de mărfuri sau alte bunuri în alte locuri decât cele stabilite prin legislațiile naționale ale statelor părților;

b) dispariția (datorită sustragerii, pierderii, condițiilor meteo etc.) navelor sau a altor bunuri care aparțin statelor părților ori persoanelor fizice sau juridice și demersurile întreprinse pentru căutarea acestora.

3. În scopul asigurării în apele de frontieră proprii a conservării resurselor naturale, protecției mediului înconjurător, prevenirii și stopării descărcării substanțelor periculoase și utilizării raționale a apelor, părțile, în limitele competențelor, iau măsurile necesare și se informează reciproc despre situația existentă.

4. Pentru scopurile prezentului protocol, nu se realizează schimb de informații secrete de stat.

5. Schimbul de informații se efectuează în limba română, limba ucraineană sau în limba engleză.

6. Pentru schimbul de informații se utilizează un formular care este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul protocol.

7. Împuterniciții de frontieră ai României și Ucrainei sau loțiitorii lor se informează reciproc imediat despre fiecare

trecere a frontierei de stat a navelor de frontieră ale părții lor, precum și despre durata prezenței în apele de frontieră ale statului celeilalte părți.

8. Autoritățile de frontieră pot să transmită reciproc informații privind situația din apele de frontieră sau date despre navele care au ieșit din porturile statelor părților și itinerariile de deplasare ale acestora.

ARTICOLUL 9

Prezentul protocol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor statelor părților din alte tratate internaționale la care acestea sunt părți.

ARTICOLUL 10

Rezultatele aplicării prezentului protocol sunt supuse evaluării pe timpul întâlnirii împuterniciților de frontieră principali ai României și Ucrainei.

ARTICOLUL 11

Părțile își acoperă individual cheltuielile pentru îndeplinirea prevederilor prezentului protocol, dacă nu se va conveni altă modalitate de compensare a cheltuielilor.

ARTICOLUL 12

Diferențele în interpretarea și aplicarea prevederilor prezentului protocol vor fi rezolvate de către împuterniciții de frontieră principali. Diferențele cu privire la care împuterniciții de frontieră principali nu au căzut de acord vor fi rezolvate pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 13

1. Prezentul protocol se încheie pe o perioadă nedeterminată și intră în vigoare la data primirii ultimei notificări, transmise prin intermediul căilor diplomatice, privind îndeplinirea procedurilor interne necesare intrării în vigoare a acestuia.

2. De comun acord, părțile pot aduce modificări sau completări la prezentul protocol, care vor fi cuprinse în protocoale adiționale, care vor constitui parte integrantă a acestuia. Acestea intră în vigoare potrivit prevederilor alin. 1.

3. Din motive de securitate națională, ordine publică sau sănătate publică, oricare dintre părți poate suspenda aplicarea prezentului protocol sau a unor prevederi ale acestuia, cu informarea celeilalte părți. Părțile se vor notifica reciproc despre luarea sau revocarea unei astfel de măsuri, pe cale diplomatică. Suspendarea aplicării prezentului protocol sau a unor prevederi ale acestuia va produce efecte de la data primirii unei astfel de notificări de către una dintre părți sau de la data menționată în notificare. Reluarea aplicării protocolului se va realiza după aceeași procedură prin care a fost suspendat.

4. Oricare dintre părți poate denunța prezentul protocol, prin notificarea celeilalte părți în scris, pe cale diplomatică. Denunțarea intră în vigoare după 90 (nouăzeci) de zile de la data primirii de către cealaltă parte a notificării.

Semnat la 22 octombrie 2009 la Ialta, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și ucraineană, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Inspectoratul General al Poliției de Frontieră
din cadrul Ministerului Administrației și Internelor din România,
Ioan Buda,
chestor de poliție

Pentru Administrația Serviciului Frontierei de Stat
a Ucrainei,
Mykola Litvin,
general de armată a Ucrainei

Formular informativ nave

Формуляр інформування про судно

Statul expeditor <i>Держава експедитор</i>	Marfa inregistrata Зареєстрований вантаж
Denumirea navei <i>Назва судна</i>	Proprietar Власник
Pavilionul Прапор	Data construcției <i>Дата побудови</i>
Indicativul navei Позивні	Deplasament <i>Водовиміщення</i>
Numele anterioare ale navei Попередні назви судна	Lungime Довжина
Portul de înregistrare Порт реєстрації	Latime Ширина
Tipul navei Тип судна	Echipaj Екіпаж
Numarul IMO IMO номер	Informații adiționale Додаткова інформація
Numărul MMSI MMSI номер

 Motivul suspiciunii / Причини для підозр

☐ trecerea ilegală a frontierei
нелегальний перетин кордону	☐ contrabandă cu bunuri
контрабанди товарів
☐ trafic de persoane
незаконне перевезення осіб	☐ contrabandă cu produse petroliere
контрабанди ПММ
☐ trafic cu substanțe psihotrope și precursori
незаконне перевезення психотропних речовин та прекурсорів	☐ pescuit ilegal
незаконний вилов риби
☐ trafic cu armament și muniții
незаконне перевезення зброї та боєприпасів	☐ exploatare ilegală de resurse
незаконне видобування ресурсів
☐ trafic cu materiale și substanțe explosive
контрабанди вибухових речовин	☐ poluarea mediului
забруднення навколишнього середовища
	☐ Altele
Інші
.....

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

☐ Mișcările navei / Маршрут судна	
Portul de plecare Порт відбуття	Coordonatele navei Координати судна
Data și ora plecării Дата та час відбуття	Viteza de deplasare Швидкість
Portul de sosire Порт прибуття	Activități observate la bord
Data și ora sosirii Дата та час прибуття	Помічені дії на борту
Portul de tranzit Порт транзиту
Data și ora plecării Дата та час відбуття

☐ Acțiune / Дії	☐ Solicitare / Запит
☐ Acțiune sincronizată / Скоординовані дії	☐ Inițiere / Виконання
☐ Informare asupra sosirii navei Інформування про прибуття корабля ☐ Informare asupra plecării navei Інформування щодо відбуття корабля ☐ Supraveghere mascată din port Приховане спостереження в порту ☐ Supraveghere mascată pe traseu Приховане спостереження по маршруту переходу ☐ Escortare pe traseu Супроводження	☐ Control amănunțit la sosire Поглиблений огляд по прибуттю ☐ Control amănunțit la plecare Поглиблений огляд перед відбиттю ☐ Nepermiterea accesului la uscat Забора на сходу на сушу ☐ Abordaj și control pe traseu Огляд судна під час руху ☐ Căutare / control Пошук / контроль

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

